

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:- ବାବା ଏହି ବେଶ୍‌ସାଳକ୍ଷକୁ ଶିବାଳକ୍ଷ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା-ବେଶ୍‌ସାମାନତ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲିଙ୍ଗିରୀୟ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇ ସେମାନତ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜର ବହୁତ ବଡ଼ କ୍ଷତି କରିଥାନ୍ତି?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି କାରଣରୁ ମୁରଲୀ (ପାଠପଢ଼ା) ମିଶ୍ କରିଥା’ନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜର ବହୁତ ବଡ଼ କ୍ଷତି କରିଥା’ନ୍ତି । କେତେକ ସନ୍ତାନ ତ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଋଷିବା କାରଣରୁ କ୍ଲାସ୍‌କୁ ହିଁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । କୌଣସି ନା କୌଣସି ବାହାନା କରି ଘରେ ଶୋଇ ରୁହନ୍ତି, ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରିଥା’ନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାବା ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କୌଣସି ନା କୌଣସି ନୂଆ ନୂଆ ଉପାୟମାନ ବତାଉଛନ୍ତି, ଯଦି ନ ଶୁଣିବେ ତେବେ ଧାରଣା କିପରି କରିବେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଏକଥା ତ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାରଥ କରୁଛୁ । ଯଦିଓ ମାୟା ବି ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । କାହା-କାହାକୁ ତ ସାରା ଦିନ ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ବିଲୁକୁଳ ମନେ ହିଁ ପକାଉ ନାହାନ୍ତି ଯେପରିକି ଖୁସୀ ରହିବ । ଆମକୁ ଉଗ୍ରବାନ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଭୁଲିଯିବା କାରଣରୁ ପୁଣି କୌଣସି ସେବା କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ରାତ୍ରିରେ ବାବା ବୁଝାଇଲେ - ଅଧମରୁ ଅଧମ ଯେଉଁ ବେଶ୍‌ସାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନତ୍କର ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବା ଦରକାର । ବେଶ୍‌ସାମାନତ୍କ ପାଇଁ ତୁମେ ଘୋଷଣା କର ଯେ ତୁମେ ବାବାତ୍କର ଏହି ଇଚ୍ଛାକୁ ଧାରଣ କଲେ ସ୍ୱର୍ଗର ବିଶ୍ୱ ମହାରାଣୀ ହୋଇପାରିବ, ସାହୁକାରମାନେ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଲେଖାପଢ଼ା କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ, ବେଶ୍‌ସାମାନତ୍କୁ ଇଚ୍ଛା ଦେବା ପାଇଁ, ବିଚାରୀ ବହୁତ ଖୁସି ହେବେ କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଅବଳା, ତାତ୍କୁ ତୁମେ ବୁଝାଇ ପାରିବ । ବାବା ବହୁତ ଉପାୟମାନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କୁହ ତୁମେ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲ ଯିଏ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମମାନତ୍କ ନାମ ପାଇଁ ହିଁ ଭାରତର ନାମ ବେଶ୍‌ସାଳକ୍ଷ ହୋଇଛି । ଏହି ପୁରୁଷାରଥ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ତୁମେ ଶିବାଳକ୍ଷକୁ ଯାଇପାରିବ । ତୁମେ ଏବେ ପଇସା ପାଇଁ କେତେ ଖରାପ କାମ କରୁଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ସବୁ ଛାଡ଼ । ଏପରି ବୁଝାଇବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବେ । ତୁମକୁ କେହି ଅଟକାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ତ ଭଲ କଥା ନା । ଉଗ୍ରବାନ ଗରୀବର ହିଁ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି । ପଇସା ପାଇଁ ବହୁତ ଖରାପ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ସେମାନତ୍କର ଯେପରିକି ବ୍ୟବସାୟ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି କିପରି ସେବା ବୃଦ୍ଧ ହେବ ଆମେ ଉପାୟ ବାହାର କରିବୁ । କେତେକ ସନ୍ତାନ କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥାରେ ଋଷିଯାଉଛନ୍ତି । ପାଠପଢ଼ା ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଆମେ ନ ପଢ଼ିବୁ ତେବେ ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରିବୁ । ଋଷି କରି ବସିଯାଉଛନ୍ତି । ଅମୃତ ମୋତେ ଏକଥା କହିଲେ ଏପରି କହିଲେ ସେଥିପାଇଁ ଆସିବା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛୁ । ସମ୍ଭାଷଣରେ ଖୁବ୍ କଷ୍ଟରେ ଥରେ ଅଧେ ଆସିଥାନ୍ତି । ବାବା ତ ମୁରଲୀରେ କେତେ କ’ଣ ରାସ୍ ଦେଉଛନ୍ତି । ମୁରଲୀ ତ ଶୁଣିବା ଦରକାର ନା । କ୍ଲାସ୍‌କୁ ଯେବେ ଆସିବେ ତେବେ ହିଁ ଶୁଣିବେ । ଏପରି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ-ଅକାରଣେ ବାହାନା କରି ଶୋଇ ରହିବେ । ଆରୁଛା, ଆଜି ଯିବା ନାହିଁ । ଆରେ, ବାବା ଏପରି ଭଲ ଭଲ ପଏଣ୍ଟସ୍ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ସେବା କରିବ ତେବେ ତ ଉଚିତ ପଦ ପାଇବ । ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢ଼ା । ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ଯୁନିଭରସିଟୀ ଇତିହାସରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ବହୁତ ପଢ଼ିଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ ନ ଥିଲେ ଶାସ୍ତ୍ରର କଣ୍ଠସ୍ଥ କରି ସତ୍‌ସତ୍‌ଗ ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଲକ୍ଷ୍ମ ଆଦି କିଛି ନାହିଁ । ଏହି ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ୱାରା ତ ସମସ୍ତତ୍କର ଜୀବନ ନୌକା ପାର ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ଏହିଭଳି ଅଧମମାନତ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଧନୀଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିବେ ଏଠାକୁ ଏହିଭଳି ସବୁ ବେଶ୍‌ସାମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନତ୍କର ଆସିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ହେବ ନାହିଁ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ରହିଛି ନା । ତାତ୍କୁ ଲଜ୍‌ସ୍ଥା ଲାଗିବ । ଆରୁଛା, ତେବେ ସେମାନତ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅଲଗା ସ୍କୁଲ ଖୋଲିଦିଅ । ଶରୀର ନିର୍ବାହ ଅର୍ଥେ, ସେହି ପାଠ ତ ହେଉଛି ପାଇପଇସାକର । ଏହା ତ ହେଉଛି ୨୧ ଜନମ ପାଇଁ । ଅନେକତ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । ପ୍ରାୟତଃ ମାତାମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ବାବା ଘରେ ଗୀତାପାଠଶାଳା ଖୋଲିବୁ? ସେମାନତ୍କୁ ଲିଙ୍ଗିରୀୟ ସେବାର ସଉକ ରହିଛି । ପୁରୁଷମାନେ ତ ଇଆତେ-ସିଆତେ କଲ୍‌ବ୍ ଆଦିକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । ସାହୁକାର ଲୋକତ୍କ ନିମନ୍ତେ ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଅଟେ । କେତେ ଫେସନ୍ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦେବତାମାନତ୍କୁ ଦେଖ କେତେ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । କେତେ ଫରକ୍ ଅଛି । ଏମିତି ବି ତୁମକୁ ଏଠାରେ ସତ୍‌ସ୍ କଥା ଶୁଣାଯାଉଥିବାରୁ କେତେ କମ୍ ଲୋକ ଆସୁଛନ୍ତି । ତାହା ପୁଣି ଗରୀବମାନେ । ଉକ୍ତିମାର୍ଗର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ତୁରନ୍ତ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ସେଠାକୁ ମଧ୍ୟ ସାଜସଜ୍ଜା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଗୁରୁମାନେ ନିର୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ କରାଇଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ଯଦି କାହାର ନିର୍ବନ୍ଧ କରାଯାଉଛି ତେବେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ । କାମ ଚିତା ଉପରେ ଚଢ଼ିବାରୁ ବଞ୍ଚିଯିବେ । ଇଚ୍ଛା ଚିତା ଉପରେ ବସି ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇଯିବେ । ମା-ବାପାତ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଏହି ବରବାଦୀର ଧନବାକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲ ସ୍ୱର୍ଗକୁ । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି କ’ଣ କରିବୁ, ଏହି ଦୁନିଆବାଲା ଆମ ଉପରେ ବିଗିଡିବେ ଯେ କୁଳର ନାମ ବଦନାମ କରୁଛନ୍ତି । ବିବାହ ନ କରାଇବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧ ଅଟେ । ଲୋକ ଲାଜ୍, କୁଳ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଛାଡ଼ୁ ନାହାନ୍ତି । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଗାନ କରିଥାନ୍ତି - ମୋର ତ ଜଣତ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନାହାନ୍ତି । ମୀରାତ୍କର ମଧ୍ୟ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୀତ ରହିଛି । ନାରୀମାନତ୍କ

ମଧ୍ୟରେ ନମ୍ବର ୧୦ ଉକ୍ତିନୀ ହେଉଛନ୍ତି ମୀରା, ପୁରୁଷଟ୍ଟମ ମଧ୍ୟରେ ନାରଦଟ୍ଟମର ଗାୟନ ରହିଛି । ନାରଦଟ୍ଟମର ମଧ୍ୟ କାହାଣୀ ରହିଛି ନା । ଯଦି ତୁମକୁ କେହି ନୂଆ ଲୋକ କହନ୍ତି - ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀମାତାଙ୍କୁ ବରଣ କରିପାରିବି! ତେବେ କୁହ, ନିଜକୁ ଦେଖ ଯୋଗ୍ୟ ଅଛ? ପବିତ୍ର ସରବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ... ହୋଇଛ? ଏହା ହେଉଛି ବିକାରୀ ପତିତ ଦୁନିଆ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଏଥିରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ । ପବିତ୍ର ହୁଅ ତେବେ ଯାଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀମାତାଙ୍କୁ ବରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । ଏଠାରେ ବାବାଟଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି, ପ୍ରତିଦିନ କରି ପୁଣି ଘରକୁ ଯାଇ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏପରି ଅନେକ ସମାଚାର ଆସୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଏଠାକୁ ଆଣୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷ ଲାଗୁଛି । ଇନ୍ଦ୍ର ସଭାର କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ତେଣୁ ଆଣିଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡର ଭାଗ ହେବାକୁ ହେବ । ବାବା ସରବଦା ବ୍ରାହ୍ମଣୀମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି କଷ୍ଟ କଷ୍ଟ ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କୁ ଆଣ ନାହିଁ । ତୁମର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ଖସିଯିବ କାହିଁକି ନା ବେନିସମ ଭାବରେ ଆଣିଛ । ବାସ୍ତବରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ହେବା ବହୁତ ସହଜ । ୧୦-୧୫ ଦିନରେ ହୋଇପାରିବେ । ବାବା କାହାକୁ ବି ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧରମର ଥିଲ, ସ୍ଵର୍ଗବାସୀ ଥିଲ । ଏବେ ନରକବାସୀ ହୋଇଯାଇଛ ପୁଣି ସ୍ଵର୍ଗବାସୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ତେଣୁ ଏହି ବିକାରକୁ ଛାଡ । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକର୍କ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । କେତେ ସହଜ କଥା । କିନ୍ତୁ କେତେକ ବିଲୁଲ୍ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ନିଜେ ହିଁ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ବୁଝାଇବେ । ବାନପ୍ରସଥ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ମୋହର ଆକରଣ ଆସୁଛି । ଆଦିକାଳି ବାନପ୍ରସଥକୁ ଏତେ ଯାଉନାହାନ୍ତି । ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ନା । ଏହିଠାରେ ହିଁ ମୋହଗ୍ରସ୍ଥ ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି । ଆଗରୁ ବାନପ୍ରସଥମାନଙ୍କର ବତ-ବତ ଆଶ୍ରମ ଥିଲା । ଆଦିକାଳି ଏତେ ଆଶ୍ରମ ନାହିଁ । ୮୦-୯୦ ବର୍ଷର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଘରଘାଟ ଛାଡୁ ନାହାନ୍ତି । ବୁଝୁ ହିଁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ବାଣୀରୁ ଉଦ୍ଧାରିବାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଉଗ୍ରବାନ କିଏ, ଏକଥା ସମସ୍ତେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ସରବସ୍ଥାପୀ କହି ଦେଉଥିବାରୁ କାହାକୁ ମନେ ପକାଇବେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ହେଉଛୁ ପୂଜାରୀ । ବାବା ତ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପୂଜାରୀରୁ ପୂଜ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ନା ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ତ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ଆମକୁ ଘରୁ ଯିବାକୁ ହେବ- ବାସ୍, ଏହି ଚିନ୍ତା ରହୁ । ସେଠାରେ ବିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା ଆସି ସେହି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଉଛନ୍ତି । ସେବାଯୋଗ୍ୟ ଗେହଲୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ନୟନ ଉପରେ ବସାଇ ନେଇଯିବେ । ତେବେ ଅପବିତ୍ର ଅଧମମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ବାହାଦୁରୀ ଦରକାର, ଦୁନିଆର ସରକାରଙ୍କର ତ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦଳ ରହିଛନ୍ତି । ପଢି-ଲେଖି ଟିପ୍ପଣ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ କେତେକ ଗରୀବ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ରହିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ବାବା ବସି ଏତେ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ତଳଣି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ହେବା ଦରକାର । ଉଗ୍ରବାନ ପଢାଉଛନ୍ତି । ପାଠପଢି କୌଣସି ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ କଲେ କେତେ ଟିପ୍ପଣ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଦୀନବନ୍ଧୁ । ଗରୀବ ହିଁ କିଛି ନା କିଛି ସହଯୋଗ ପଠାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଟଙ୍କାଏ ଦି ଟଙ୍କାକାର ମନିଅର୍ତ୍ତର ମଧ୍ୟ ପଠାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ତ ହେଉଛ ମହାନ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ । ପ୍ରତି ବଦଳରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ମିଳିଯାଉଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଡ୍ରାମା ଦେଖୁଛନ୍ତି, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ । ଏହା ହେଉଛି ଇଶ୍ଵରୀୟ ଯନ୍ତ୍ର ଯାହା ଚାହୁଁଛ ତାହା ନିଅ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ନେଲେ ସେଠାରେ କମ୍ ହୋଇଯିବ । ସ୍ଵର୍ଗରେ ତ ସବୁ କିଛି ମିଳିବ । ବାବାଙ୍କୁ ତ ସେବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ଫୁର୍ତ୍ତ ସନ୍ତାନ ଦରକାର ଯେପରି ସୁଦେଶ ଏବଂ ମୋହିନୀ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସେବାରେ ବହୁତ ଉପକ୍ରମ-ଉତ୍ସାହ ରହିଛି, ସେହିପରି ଉତ୍ସାହ ରହିଲେ ତୁମର ନାମ ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ତୁମକୁ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଦେବେ । ବାବା ସବୁ ନିରୁଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ଏଠାରେ ପିଲାମାନେ ଯେତେ ସମ୍ଭବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରୁହ । ପରୀକ୍ଷା ଦିନ ପାଖେଇ ଆସିଲେ ଏକାନ୍ତରେ ଯାଇ ପଢିଥା'ନ୍ତି । ଘରୋଇ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ଆମ ପାଖରେ ତ ବହୁତ ଶିକ୍ଷକ ଅଛନ୍ତି, କେବଳ ପଢିବାର ସଉକ ଦରକାର । ବାବା ତ ବହୁତ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କେବଳ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କର । ଏହି ଗରୀବ ତ ହେଉଛି ବିନାଶୀ । ତୁମେ ଆତ୍ମା ହେଉଛ ଅବିନାଶୀ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଥରେ ମାତ୍ର ମିଳୁଛି ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ନେଇ କଳିଯୁଗ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାକୁ ମିଳିବ ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ହିଁ ମିଳୁଛି । ଆମେ ହେଉଛୁ ଆତ୍ମା ଏହି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ପକ୍ଷୀ କରିନିଅ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଘାଟା ହିଁ ବିକର୍କ ବିନାଶ ହେବ । ବାସ୍ । ଏହାକୁ ବାରମ୍ବାର ମନରେ ଘୋଷିଲେ ବହୁତ କଲ୍ୟାଣ ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଚାର୍ଟ ରଖୁ ହିଁ ନାହାନ୍ତି । ଲେଖି-ଲେଖି ପୁଣି ଥକିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ବହୁତ ସହଜ କରି ବତାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଥିଲୁ, ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛୁ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । କେତେ ସହଜ ତଥାପି ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଯେତେ ସମୟ ମିଳୁଛି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ସ୍ଵର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ମିଳିବ ଏବଂ ଅଧାକାଳ୍ପର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । କେତେ ସହଜଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । ସବୁ ସନ୍ତାନ ଏକଥା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମବାବା ମଧ୍ୟ ନିଜେ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ନା । ମୁଁ ବାବାଙ୍କର ରଥ, ବାବା ମୋତେ ଖୁଆଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଭାବ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କଲେ କେତେ ଫାଇଦା ହେବ । କିନ୍ତୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ସହଜ । ଧନଦାରେ କୌଣସି ଗ୍ରାହକ ନ ଥିଲେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବସିଯାଅ । ମୁଁ ଆତ୍ମା, ମୋତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ରୋଗ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସମରଣ କରିପାରିବ । ବନ୍ଧନଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସେଠାରେ ବସି ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସମରଣ କରି ଚାଲି

ତେବେ ତୁମେ ୧୦-୨୦ ବର୍ଷ ହେବ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ଥିବା ପିଲାତ୍ମକଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇ ପାରିବ, ଆରହା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ୍ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ ।
ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ସେବାରେ ବହୁତ ବହୁତ ଫୁରୁତ୍ତି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେ ସମୟ ମିଳୁଛି ଏକାନ୍ତରେ ବସି ବାବାଟଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ପଢ଼ାର ସଭକ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ପାଠପଢ଼ା ପ୍ରତି କେବେ ଋଷିଯାଅ ନାହିଁ ।

(୨) ନିଜର ଚାଲି-ଚଳଣୀକୁ ବହୁତ ବହୁତ ଗୁଣ୍ଡାଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକୀୟ କରିବାକୁ ହେବ । ବାସ୍ ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ମୋହର ବନ୍ଧନ ଗୁଡିକୁ ତୁଟାଇବାକୁ ହେବ । ବାନ୍ଧବସ୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣୀରୁ ଉଦ୍ଧୃତରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଅଧମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସଦା ସିଦ୍ଧି ସ୍ଵରୂପ ଭବ । ସିଦ୍ଧି ସ୍ଵରୂପ ହେବା ପାଇଁ ନିଜର ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମନୋବୃତ୍ତିକୁ, ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା, ସଂକଳ୍ପକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ କର, ଏହାର ରିସର୍ଚ୍ଚ କର ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଉପରେ ରିସର୍ଚ୍ଚ କର । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଯିବ ତେବେ ଏହି ସୁକ୍ଷ୍ମ ସେବା ସ୍ଵତଃ ହିଁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକରୁ ପାରି କରିଦେବ । ଏବେ ଯଦି ଏହିଭଳି ସେବା କରିବାର ଯୋଜନା କରିବ ତେବେ ଜିଜ୍ଞାସୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହୋଇଯିବେ, ସହଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ହେବ, ଘର ମଧ୍ୟ ମିଳିଯିବ - ସବୁ ପ୍ରକାରର ସିଦ୍ଧିଗୁଡିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ସହଜ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଏହି ବିଧି ସହଜରେ ସିଦ୍ଧି ସ୍ଵରୂପ କରିଦେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ସମୟକୁ ସଫଳ କରିଚାଲିବ ତେବେ ସମୟର ଧୋକାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶ୍ଵର - ଯଦି ସହଜଯୋଗୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ ।

ବାବାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ସ୍ନେହ ଅଛି ଯାହାକି ପ୍ରତିଦିନ ସ୍ନେହର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷର ଦେବା ପାଇଁ ଏତେ ବଡ଼ ପତ୍ର ଲେଖୁଛନ୍ତି, ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସାଥୀ ହୋଇ ସର୍ବଦା ସଂଗରେ ରହୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହି ସ୍ନେହର ପ୍ରତିଦାନରେ ନିଜର ସବୁ ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଦିଅ । ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହରେ ଏଭଳି ସମାହିତ ହୋଇ ରୁହ ଯାହାକି କେବେ ବି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିନାଶୀ ପ୍ରଭାବ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସର୍ବଦା ବେହଦର ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଏଭଳି ମଗ୍ନ ରୁହ ଯାହାଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମିକ ଭାବର ସୁଗନ୍ଧ ବାତାବରଣରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହୋଇଯିବ ।

ବିଶେଷ ସୂଚନା:- ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ମୁରଲୀ କେବଳ ବାବାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ନୁହେଁ କି ଯେଉଁମାନେ ରାଜଯୋଗର କୋର୍ସ ମଧ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ନିମିତ୍ତ ଟୀଚରସ୍ ଏବଂ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ବିନମ୍ର ନିବେଦନ କରାଯାଉଛି ଯେ ସାକାର ମୁରଲୀର ଅତି ଓ ବା ଭିତିଓକୁ, ଯୁଗ୍ମସ୍ତବ, ଫେସ୍‌ବୁକ୍, ଇନ୍‌ଷ୍ଟାଗ୍ରାମ ବା କୌଣସି ବି ହ୍ଵାଟସପ୍ ଗ୍ରୁପରେ ପୋଷ୍ଟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।